

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.2.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK (1954 -)

1954 yılının bir Mayıs sabahı Edirne'de hayata merhaba dedim. daha dört aylıkken uzun süren bir tren yolculuğuyla İstanbul'a geldim, annem ve babamla. Bir memur çocuğu olarak ilk,orta,ve lise tahsilimi istanbulda yaptım.Liseden sonra İDMMA Vatan mühendislik Y.O. da İnşaat Müh. okuduysamda yarım bırakıp,Makina Teknisyeni olarak çalışma yaşamına başladım.

1983 te evlendim.Bu evlilikten bir kızım,bir oğlum dünya'ya geldi.2001 de ayrıldım.İstanbul,Çanakkale,Balıkesir,Edirne'de sürdürdüğüm çalışma yaşamım sonucu emekli oldum.

Şimdi; İstanbul,Yeşilköy'de şiir yazarak,resim yaparak ve balık tutarak yaşamımı sürdürüyorum...

Deli

Saymazsak annemi,
İki kedi,bir deli.
Dört duvar arasında,
Geçiriyoruz günleri.
Yılbaşı,bayram,seyran,
Ne fark ederki.
Deliye her gün bayram...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Düş

Bir ev düşünüyorum.
Koy içinde
Bir balıkçı köyünde.
Daracık,bozuk döşemeli,
Arnavut kaldırım sokaklar.
Beyaz badanalı,
Tek katlı binalar.
Pencerelerinde,
Teneke kutular içinde
Fesleğen ve sardunyalar...

Sen açmalısın bana kapıyı.
Pembe elbisenle,beni karşılamalı.
Elimden almalısın,balık dolu kovayı.
Ayağımda,lastik çizmelerim,
Üstümde balıkçı elbiselerim.
Yüreğimde,
Sana ve yaşama olan sevgim.
Usulca içeri girmeliyim.
Derince bir nefes alıp,
Sevgiyi solumalıyım.
Yorgun ve uykusuz,odaya dalıp;
Oturup,sardunyalarla dolu pencereye,
Dar sokağa bakmalıyım.
Pencereleri,pembe sardunyalı;
Duvarları,beyaz badanalı;
Tek katlı,
Evlerden yansıyan ışıkla,
Odamız aydınlanmalı...

Sonra,
Usulca yerimden kalkmalı,
Mutfağa gidip,
Balık dolu kovaya bakmalı.
Birazını ayırmalı,
Kalanını götürüp balıkhaneye,satmalı...

Dönerken evimize,
Bakkala uğrayıp,
Bir şişe rakı almalı.
Akşam,bahçeye masayı kurmalı,
Masaya mehtabın ışığı vurmalı.
Izgarada pişerken balıklar,
Rakıyı açmalı.
O sırada dostlar,kapıyı çalmalı.
Ve dostlar,masamızı doldurmalı.
Derin sohbetlerle,neşeyle içerken rakımızı,
Saatler gece yarısını vurmalı.
Yorgun ve uykulu,çakırkeyif gözlerle,
Dostları uğurlamalı...

Bir evimiz olmalı.

Koy içinde
Bir balıkçı köyünde.
Sabah olunca,
Güneş pencerelere vurmali.
Ayağımnda lastik çizmelerim,
Ve üstümde balıkçı elbiselerim,
Sabah giderken balığa;
sen,arkamdan kapıda
Bana el sallamalı...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Erguvan iekleri

Saymakla bitermi,
İstanbul'un güzellikleri.
Mavi,serin sularıyla boėaz içi.
Boğazın kolyesi köprüleri,
Adaları,Modası Çamlıca tepesi.
Baharın müjdecisi Lale'si
Ve Erguvan iekleri...

Eminönü'nde vapur düdükleri,
Yenikapı'da banliyö trenleri.
Sahillerinde martıların sesleri.
Emirgan'ında ayhaneleri,
Hisarı,Bebeėi,İstiklal caddesi.
Baharda aan Lale'si
Ve Erguvan iekleri...

Balıkçı tezgahlarında Lferi,İstavriti.
Balığın bilmem kaç eřitlisi.
Boėazda balığın,rakının en keyiflisi,
skdar'da selamlar gemileri,Kızkulesi.
Halici,Bomonti'si,Piyer Lotisi.
Saymakla bitermi
İstanbulun güzellikleri.
Simge olmuş Lale'si
Ve Erguvan iekleri...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Firtına

Gökte,
Kara kara bulutlar,
İnsanın,içine işleyen bi rüzgar.
Kıyıda,
Tekneyi parçalamak için bekleyen kayalar.
Denizde,
Tekneyi yutmaya çalışan dev dalgalar.
Teknede,
Korkuyla,sığınacak bir liman arayan insanlar.
Dev dalgalar arasında,
Tekneyi umutla sürüyorlar.
Bu amansız fırtınada,
Sığınacak bir liman arıyorlar.
Küçücük tekneyi,
Batırıp çıkardıkça dev dalgalar;
Birbirlerine fark ettirmeyerek,
Korkuyla ürperiyorlar.
Üstlerinde,ıslanmış yağmurluklar,
Şimşekler çaktıkça parlıyorlar.
Ve,dalgaların arasında
bata çıka ilerliyorlar.
Bu fırtınadan,onları kurtaracak
sığınacak bir liman arıyorlar...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Güvercin

Ilık bir Ocak günü,
Taksim meydanı'nda
Güvercinler uçuyor.
İnsanların,
Ayakları arasında dolaşıyor.
Ürkek,tedirgin,ama cesur...
Taksim Meydanı'nda insanlar,
Güvercinlere yem atıyor.
Güvercinler,
Atılan yemleri topluyor.
Ürkek,tkedirgin,ama cesur...
Taksim Meydanı'nda,
Güvercinler uçuyor.
Şişli'den,üç el silah sesi geliyor.
Bir güvercin vuruluyor...
Taksim Meydanı'nda,
Güvercinler havalanıyor.
Ürkek,tedirgin,ama cesur...
Şişliden,üç el silah sesi geliyor.
Yerde,vurulmuş bir insan yatıyor.
Şişli'de,Halaskargazi caddesinde.
Ve Taksim Meydanı'nda
Güvercinler uçuyor.
Ürkek,tedirgin,ama cesur...
Şişli'de,bir cansız beden yatıyor,
Ayağında,delik ayakkabılarıyla.
Halktan biri,
Halkın sesi,
Türkiye Ermeni'lerinin nefesi.
Ülkesini seven,
Yurtsever,
Devrimci.
Hrant Dink yatıyor,
Kanlar içinde...
Şişli'de cansız bir beden,
Cadde üzerinde yatıyor.
Kendini bilmez bir namludan çıkmış,
Üç hain kurşunla vurulmuş.
Bir,Hrant Dink ölüyor,
Caddeye akmış kanından
Onbinlerce Hrant Dink doğuyor.
Sessiz kitleler uyanıyor,
Sessiz kitleler ses veriyor
Ve sessiz kitleler yürüyor.
Taksim Meydanı'nda,
Binlerce güvercin uçuyor...
Şişli'de,hain bir namludan
Üç mermi çıkıyor.
Hrant Dink vuruluyor.
Demokrat bir insan ölüyor.
Şişli'de hain bir el,
Üç kez tetiğe basıyor.

Şişli sokaklarında
Zavallı bir piyon koşuyor,
Tazı gibi kaçıyor,
Korkuyor.
Çellat çok korkuyor.
Öyle korkuyor,
Öyle korkuyor ki,
Kurban'ın yüzüne bakamıyor,
Kalleşçe, arkadan vuruyor.
Şişli'de bir ölü,
Binleri canlandırıyor.
Sessiz kitleler ses veriyor.
Cellatlar şaşırıyor,
Cellatlar korkuyor.
Ve cellatlar,
Akıttıkları kanda
boğulacakların
anlıyor...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Iraklı Küçük Kız

Ben,
Iraklı küçük kızım.
Amerikalı,
Şize bu laflarım.
Özgürlük getireceğiz dedin,
Başımıza bombalar indirdin.
Ben,
Göklerimde savaş uçakları değil,
Ak güvercinler uçsun isterdim.
Barış içinde büyüyeceğim
Bir ülke düşlerdim.
Ben,
Iraklı küçük kızım.
Senin yüzünden,Amerikalı;
Çocukluğumu yaşayamayacağım.
Büyüdüm artık;
Onun için ağlamayacağım.
Ama bir gün,
Yaptıklarının hesabını soracağım.
Seni,
Bu topraklardan kovacağım.
O günden sonra,
Özgür ve
Hür olarak yaşayacağım...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

İstavrit

Bir kamyş,
Birde çapari,
Atacaksın,
Atabildiğince ileri.
Ne sanırlar, kimbilir,
Çaparideki tüyleri,
Marmara'nın
Gümüş renkli, istavritleri...
Misinayı,
Çek, bırak, sar.
Çek, bırak, sar.
Bak bakalım,
Çaparide
Kaç tane istavrit var...
Gümüş renklidir,
Marmaranın istavriti.
Balıkların
En lezzetlilerindendir eti.
İstavrittir,
Boğazın ve marmaranın bereketi.
Her mevsimde zevklidir,
Avlamak istavriti...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Lübnanlı Çocuk

Lübnan'da,
İsrail bombardumanında,
Yıkılan enkaz altında,
Lübnanlı bir çocuğum ben.
Bir tarafta hizbullah,
Arkasında,Acem molla.
Diğer tarafta İsrail,
Ve destekçisi Amerika.
Öldürdüler beni,
Viran ettiler ülkemi.
Lübnanlı bir çocuğum ben,
Ölmüş yatarım
Enkaz altında...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Marmara

Boğaziçinde,
Garip Orhan Veli.
Yeşilköyde,
Yüreği yaralı İbrahim Şevki.
Oturmuş sahilde kayalara
Bakıyor,masmavi marmaraya.
Karşındaki Adalar'a,
Çınarcık'a,Yalova'ya.
Gemiler geçiyor.
Boğazdan,açık sulara.
Belki de birilerinin,
Umutlarını taşıyor çok uzaklara.
Belki de gidiyor,
Taa! Okyonusa.
Akdenize,
Avusturalya'ya,Amerika'ya.
İbrahim,oturmuş kayalara,
Bakıyor,
Marmara'nın mavi sularına.
Marmara,
Mavi deniz.
Yaralı yüreği,atıyor;
sessiiz sessiz...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Meyhane

Kentin,kenar mahallesi.
Mahallenin,köhne meyhanesi.
Eski masalarda,mey şişeleri,
Ve yanlarında mezeleri.
Tezgahın gerisinde,yaşlı meyhaneci,
Yüzüne vurmuş geçmişin izleri.
Bir taraftan hizmet eder,izler herkesi,
Bir taraftan usul,usul içer meyini.
Masalarda,dalgın,soluk benizli
İnsanlar içiyor dertli,dertli.
Kiminin aklında terk ettiği sevgili,
Kimi arıyor terkettiği seneleri.
Hepsinin aynı dertleri,
Özlüyorlar geçmişlerini.
Hatırlatmak istercesine eski günleri,
Kırık pikap söylüyor,eski nameleri.
Giriyorum içeri,
Selamlıyorum içerde mey içenleri.
Hoş geldin diyor,yaşlı meyhaneci.
Getiriyor mey şişesinde eski günleri.
Yanında mezesi eski sevgilileri.
Şimdi her biri gitti,dönmezler geri,
Yaşıyor hatıralarda,her birinin hayali.
İçiyorum; yudum,yudum,geçmişteki günleri.
Meze yapıp yanına,eski sevgilileri...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Mutluluğun Resmi

Hani,
İmkanım olsaydı da
Gidebilseydim buradan,
Bir ıssız adaya,
Ya da,
kimsenin olmadığı Bir doğaya.
İnsanlardan uzakta,
Mutluluğu aramaya...
Bir köpeğim olmalıydı,
Yarenlik yapmaya.
Tabii ki
Kedilerimi de alırdım,
Okşamaya.
Birde,
Bir eşeğim olmalıydı,
Kasabadan erzak taşımaya...
Bir kulübe yeterdi.
Nohut oda,bakla sofa,
Yaşamaya.
Rüzgar söylerken eski şarkıları,
Ağaçlar,başlamalı yapraklarıyla
El sallamaya...
Haa! birde
hiç değilse pencereleri
Pembe olmalı.
Ve pembe pencerelerden,
Güneşin batışına bakmalı.
Vee,
Yalnız başına,
çalışmalı insan
mutluluğun
Resmini yapmaya...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

O kitap okuyordu

O,
Kitap okuyordu,
Düşünüyordu.
Bir gün, Kapısı vuruldu,
Sonra kapı kırıldı.
Siyah gözlüklü,
Siyah takımlı,
Siyah düşünceli adamlar,
İçeri doldu...

O,
Kitap okuyor
Düşünüyordu.
alıp götürdüler,
Kitapları ve onu.
Kitapları yaktılar.
Kızıl alevlerine baktılar,
Güldüler...

O'nu
İşkencehaneye götürdüler.
İşkence ettiler.
O,
Bunu anlıyordu.
Çünkü O,
Kitap okuyordu
Düşünüyordu.
Ve biliyordu,
Suçluymdu...

Biliyordu,
Bu ülkede birileri,
Okuyan ve düşünen
İnsanı sevmiyordu.
Biliyordu, O, bir suçluymdu...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Pervane

Pervane,
ışığa uğar.
Iřık ise
Onu yakar.
Pervane,
Aşıktır ışığa,
Iřık onu yaksada.
Pervane,
Hep koşar ışığa.
řonunda,
Ölüm olsada...

İBRAHİM şEVKİ KARANLIK

Rüzgar Kanatlarım

Bir motorum olsa,
Asfaltta akıp giderken
Rüzgardan kanatlarımla,
Sana gelsem,
Alsam arkama.
Bir motorum olsa,
Arkamda da sen.
İçimizde,
Serbest bıraktığımız çocukluğumuz,
Uçsak kırlara.
Zümrüt yeşil ovalara.
Koşakel ele,
Mavi gökteki bulutlara.
Atsak kendimizi
Masmavi sulara.
Beraber yüzerken açıklara,
Yaren olsak Yunuslara.
Bir motorum olsa,
Koşup gelsem sana,
Rüzgardan kanatlarımla...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Selam

Kaldır başını.
Bak,
Göçmen kuşlar geçiyor.
Kuzey ellerden,
Güneye uçuyor.
Kaldır başını.
bak,
Bulutlar geçiyor.
Rüzgarın önünde,
Meçhule gidiyor.
O kuşlarla,
Sana selam gönderdim.
O bulutlarla
Mutluluk uçurdum.
Yağmur olup,
Şaganak şaganak
Üzerine yağsın diye...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Sonsuzluk

Kim,ne der ardımdan,bilemiyorum.
Bunu çok ta fazla önemsemiyorum.
Tek başıma yaşıyorum,
Bir şeyler üretmeye çalışıyorum.
Resimler yapıyor,şiiirler yazıyorum.
Adım,adım sonsuzluğa yaklaşıyorum...

Zaman,zaman sevgililer buluyorum.
Seviliyormuyum bilemiyorum.
Bazan dostlarla oturuyorum,
Derin sohbetlere dalıyorum.
Bu kenti,tek başıma yaşıyorum.
Adım,adım sonsuzluğa yaklaşıyorum...

Hayat beni sevmese de,savaşıyorum.
Onurumla yaşamaya çalışıyorum.
Mutsuzluktan,mutluluklar çıkarıyorum,
Yoksul ama,onurlu; başı dik yaşıyorum.
Geriye sadece sevgiler bırakıyorum.
Adım,adım sonsuzluğa yaklaşıyorum...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Üşüyorum

Tek başıma dolaşıyorum,
Eski hazan bahçelerinde.
Karşılaşıyorum,
Geçmişin derinliklerinde.
Kimi bir dost,kimi bir sevgiliyle.
Bir yaprak uçuyor,ayaklarımın dibinde.
Savrulmuş gidiyor,rüzgarın etkisiyle.
Yürüyorum,bahçenin içersinde.
Sonbahar yaprakları dökülüyor üzerime,
Bahçenin başka bir köşesinde;
Özdemir Asaf,
Koymuş ceketini,Lavinia'nın üzerine.
Gitme kal diyor,Lavinia,
Gitme kal...
Ben de senin adını gizleyeceğim,
Sende gitme.
Sonbahar rüzgarı,içimi ürpertiyor.
Çok uşuyorum,sarı bana...

İlerliyorum,bahçe içersinde.
Biraz ilerde,
Agora meyhanesinde;
Bir kadın,
Çığlık çığlığa şarkı söylüyor.
Timur Selçuk piyano çalıyor.
Meyhaneye giriyorum,
İki duble rakı içiyorum.
Aklıma düşüyorsun,seni anıyorum.
Meyhaneden çıkıp seni arıyorum.
Yaprakların arasına bakıyorum,
Bulamıyorum.
Sen yoksun ya,avunamıyorum.
Yokluğuna dayanamıyorum.
Daha çok üşüyorum,
Sensizlikle daha da ürperiyorum.
Geleceğin günü bekliyorum.
Gel artık,sarı bana;
Sonbahar rüzgarı esiyor,
Çok üşüyorum...

İlerde,pembe bir bank görüyorum.
Gidip oturuyorum.
Kolumu omuzuna atıyorum,
Başımı sana dayıyorum.
Hiç oturmadığımız banklarda,
Sana şiir okuyorum.
Elini tutuyorum,
Usulca kalkıyorum.
Hiç yürümediğimiz yollarda,
Hiç buluşmadığımız kuytularda,
El ele yürüyorum.
Sararmış yapraklara bakıyorum,

Hayallere dalıyorum.
Sonbahar rüzgarı esiyor.ürperiyorum.
Sarıl bana,çok üşüyorum...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK

Yeter Bana

Seni görmesem,
Sesini duymasam,
Elini tutkmasam,
Varlığın yeter bana.
Uzak ta olsan,
Hasrette duysam,
Yoluna baksam,
Varlığın yeter bana.
Martılara bağırısam,
Çiçeklere anlatsam,
Dağa,taşa yazdırsam
Varlığın yeter bana...

İBRAHİM ŞEVKİ KARANLIK